

توانایی انسان در مشاهده با چشمان بسته / مغز حرکت بدن را پیش بینی می‌کند

نتایج تحقیقات جدیدی که در مجله علم روانشناختی منتشر شده نشان می‌دهد که بستن چشم نمی‌تواند قدرت مغز را کاهش دهد، چرا که وقتی چشمهایمان را ببندیم باز هم می‌توانیم اعضای بدن خود را ببینیم.

نتایج تحقیقات جدیدی که در مجله علم روانشناختی منتشر شده نشان می‌دهد که بستن چشم نمی‌تواند قدرت مغز را کاهش دهد، چرا که وقتی چشمهایمان را ببندیم باز هم می‌توانیم اعضای بدن خود را ببینیم.

به گزارش خبرگزاری مهر، وقتی که چشمهای ما به صورت نفوذ ناپذیری بسته باشد و یا حتی هنگامی که در تاریکی مطلق باشیم، ذهن ما هنوز تصور می‌کند که می‌تواند حرکت بدنمان را مشاهده کند و از این حرکت احساسات تصویری تولید می‌کند.

محققان دانشگاه روچستر و ونریبلت نتایج این آزمایش را با بررسی توانایی مغز برای تشخیص سایه های حرکت بدون ورود تصویری واقعی در 129 نفر طی 5 آزمایش مختلف بدست آوردند.

برخی از شرکت کنندگان در این آزمایش تصور می‌کردند که چشم بدن آنها دارای نقص است و این امر موجب شده که آنها بتوانند سایه دستشان را که در مقابل صورتشان تکان می‌دهند ببینند، درحالی که این چشم بندها در حقیقت اجازه نمی‌داد که هیچ نوری از آنها عبور کند.

براساس نتایج این تحقیق حتی در فقدان کامل ورود اطلاعات بصری خارجی نیز مغز تبعات اعمال و کنشها را پیش بینی می‌کند.

محققان برای اطمینان حاصل کردن از این که شرکت کنندگان به واقع چیزی مشاهده می‌کنند یا نه، حرکتهای چشم آنها را مشاهده و ثبت کردند. این حرکات معمولاً نامنظم هستند و نشان می‌دهد که فرد از موقعیت دست خود در فضا مطلع است و حرکات چشمش آن را دنبال می‌کند. بنابراین به نظر می‌رسد که حرکت چشم شرکت کنندگان از احساس تصویری خالص نشأت گرفته است.

به نظر می‌رسد که این تأثیر در افراد مبتلا به "حس آمیزی" که یک مشکل روانشناختی است، بیشتر است، ادراک این افراد از حسهای مختلف به هم مربوط است. حس آمیزی شرابیطی عصب‌شناختی است که در آن تحریک یک گذرگاه حسی یا شناختی به تجربه ای خودبخود و بی‌اختیار در یک گذرگاه حسی یا شناختی دیگر می‌انجامد.

کوپن دیتر، یکی از نویسندگان این مقاله طی بیانیه ای توضیح داد: فرد در معرض رویت حرکت دست خود قرار می‌گیرد چرا که مغز ما یادگرفته تصویر متحرک مورد انتظار را پیش بینی کند، حتی وقتی که ورودی تصویری واقعی وجود ندارد.